

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Causæ complures, ob quas Deus auaros militiae duces sinit de
pauperari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

maſteria, qui ades ſacras ſpoliauerunt; neque ſpolia retinuerunt, & inſuper etiam, quæ antè habebant, perdiderunt. Quia, vt in prouerbijs eſt, *Peccatores perſequitur malum; & iuſtis retribuentur bona. Bonus relinquit hæredes filios, & nepotes: & cuſtoditur in ſubſtantia peccatoris.* Prou. 13. 21.

Atque vt ad noſtros mores veterum exempla comparemus, nonnè quod olim ſtatum Imperij, in occidente, per barbaros euerſit, id ipſum quoque noſtra ætate fieri audimus, videmus, experimur? Non igitur mirandum eſt, ſi pœnas ſimiles inſigi videamus, vbi paria ſunt delicta, Vbi peccata peccatis æquantur, debent etiam clades cladibus æquiparari. Quid enim iuſtus iudex & mundi Reſtor agat, ſi ſummam in tribunis & centurionibus videat cupiditatem, quam meritò ſummam eſſe oſtendit ſumma crudelitas? Quemadmodum enim militum auaritiã prodit rapacitas, quæ ſine miſericordia obuios quoſque in via ſpoliat, domi expilat; ita & milites militum prætores, fame emori ſinunt, ſi vel commeatum, vel ſtipendia negant, & eos tamen excubare, vigilare, vitam & ſanguinem exponere cogunt. An Deus impune ſinat ire tot nomina exactionum, contributionum, & familiarum, & familiarium? morionum, ludionum, lenonum, & meretricum? tot ſtabula equorum, aſinorum, canum? vt ad venandum, non bellandum exiſſe putes. Abominatur hæc Dominus, & omnes participes, omnes conſcios iuſtiſſimè ſinit diuitijs excidere, quæ rarò tranſeunt ad tertium hæredem. Quid quòd multi nobiles, multi præfecti, multi in alijs officijs poſiti duri ſunt & contumelioſi in ſuos ſubditos, quos tondere, quàm regere malunt. Hinc & illos hoſtis omnibus fortunis exiit, non rarò etiam vitã. Quia & Deus plures ex improuiſo aufert. Hinc cum maximè opes intuito putant, cum dicunt animæ ſux: *Anima habes multa bona poſita in annos plurimos: requieſce, comede, bibe, epulare;* tolluntur, rapinis ſuis non fruuntur; & ad ſupplicia luenda rapiuntur. Quid quòd neque ciues, neque opificeſ, neque coloni ſemper opibus ſuis digni ſunt, quas per artes malas, per fraudes, per mendacia, per furta, acquiſuerunt? Nonnè iuſtus eſt Deus, ſi malè parta malè perdat? ſi hoſtibus ſuis hoſtes immittat? ſi ignes accendat & incendia ſuſcitet? ſi aquas congreget & diluuiã explicet? ſi

X.

Luc. 12. 32.

procellas multiplicet & naufragia procuret? Si muscas, si erucas, si locustas producat & omnia vastet? deniq; si grandine lata lata boumq; labores percutiat? hostes suos in his omnibus percutit; auariciam plectit, docetq; beatam vitam, in auro & argento non reponendam. Deniq; qui saepe immiti cahinno mendicos irriserunt, aut à se vacuos dimiserunt, iustissimâ Numinis sententiâ incidunt in paupertatem, vt & risum ac sarcasnum experiantur, iuxta illud: *Iacebunt mali ante bonos: & impij ante portas iustorum.*

Prov. 14. 39.

XI.

Hæc cum ita sint, neque habent causam vt diuitias appetant, qui non habent; neque vt defleant, qui amiserunt. Deum enim nutu & acquiruntur, & amittuntur. Itaque omnia ista nobis

Senec. ep. 81.

accedant, non habeant: vt si auferantur, sine ulla nostri laceratione discedant. *Vramur illis, non gloriemur, & usamur parè tamquam depositis apud nos; quæ si repetantur, sine dolore dimittamus.* Non enim malis tantum bona hæc auferuntur, aut dantur; sed etiam bonis. Vnde & supplicium aliquando, & beneficium est, auittere; sicut poena vel præmiâ, adipisci. Nemo igitur, si spoliatur, iudicari debet, quasi meruisset spoliari. *Alia sunt dona quæ dat Deus*

St. Augustin.
in Psal. 66.

& inimicis suis, ait D. Augustinus, alia quæ non seruat nisi amicis suis. Quæ sunt dona, quæ dat inimicis suis? Ea quæ numeravi. Non enim soli boni plenas habent domos rebus necessarijs; aut soli boni vel saluti facti sunt, vel ab egritudine conualescunt, aut soli boni filios habent, soli boni pecuniâ, soli boni cetera apta huic vitæ temporali atque transeuntia. Habent hæc & mali, & aliquando desunt bonis, sed desunt & malis, & plerumq; istis magis quàm illis, aliquando illis potius abundant. Permixta ista temporalia Deus esse voluit, quia si bonis solis ea daret, putarent & mali propter hæc colendum Deum. Rursus si ea solis malis daret, timerent boni infirmi conuerti, ne ista illis forte deessent. Est enim adhuc anima infirma minus capax regni Dei, nutrire illam debet Deus agricola noster. Et paulò post. Propterea dilectissimi, vt dicere coeperam, si solis bonis darentur ista, omnes propter hæc accipienda vellent conuerti ad Deum. Rursus si solis malis darentur, timerent infirmi, ne cum converterentur, amitterent, quod soli mali haberent. Permixtè data sunt, bonis & malis. Rursus si solis auferrentur, idem ille timor esset infirmorum, nec converterentur ad Deum. Rursus si solis malis auferrentur, ipsi sola poena putaretur quæ mali plectuntur. Quod ergo dat ea bonis

saluzo:q

8 21

bonis